

OPINIONS

**HEROÏNA (AFGANESA)
A CARRETADES**
Xavier Vinader

12

ESTAPÉ RESPON
Toni Cañís

L'OPINIÓ DE PERE GIMFERRER
Lluís Bonada

13

LA SAVIESA POLITICA
Ferran Sáez Mateu

16

QUE BONIC, EL ZAPATERO
Salvador Cot

ELOGI DE L'ÒSTIA
Llibert Ferri

17

**"ELLS" SI QUE SABEN
ON INVERTIR**
Albert Closas

NO A LA GUERRA
Pau Viciano

18

SI JO FÓRA SADDAM
Joan F. Mira

114

El Govern espanyol no viu una de les millors èpoques. El desastre del Prestige continua empastifant quilòmetres i quilòmetres de costa, de Galícia fins a les Landes, i l'executiu de José María Aznar continua donant, com a única resposta, la incompetència i l'arrogància per afrontar un vessament de fuel que, segons alguns experts, pot provocar un dels pitjors desastres ambientals en aquest tipus d'accident.

A aquesta taca immensa a l'Espanya idíl·lica del "va bien", que ha anat erosionant el govern popular, s'afegeix la contestació social pel seguidisme d'Aznar a la bel·ligerància del president dels EUA, George Bush, pel que fa al conflicte a l'Iraq. Embriagat per l'ús i abús d'una majoria absoluta al Congrés i al Senat espanyols, José María Aznar es va embranchar en una estratègia de suport incondicional a la política de Washington de persecució del terrorisme internacional i de lluita contra un suposat "eix del mal". Ara, aquesta via l'ha portat a prendre una decisió tan important com la de fer que l'estat espanyol done suport a una guerra, sense cap mena de debat a les cambres que se suposa que representen el país que governa. L'arrogància amb què el Govern espanyol ha gestionat la política no és cap novetat; potser la sorpresa ha estat la forta oposició a la guerra de bona part de l'opinió pública. Precisament aquesta arrogància ha fet despertar ara les crítiques d'un col·lectiu amb un important pes social, com és el del món de la faràndula. La cerimònia del lliurament dels premis Goya, a Madrid, es va convertir en un clam del sector del món de l'espectacle espanyol contra la guerra a l'Iraq. Feia molt de temps que no es veia un compromís polític tan marcat des del món de les arts escèniques espanyoles.

I precisament l'absència de crítica en el panorama cultural espanyol és la que ha augmentat, en gran mesura, el retrocés en el camp de les llibertats individuals i col·lectives. La falta de compromís polític ha fet possible que una de les fites més importants del cinema espanyol siga el "simpàtic" parapòlic feixista *Torrente*. Llavors, el discurs de les acadèmies de torn va ser el d'aplaudir complaentment un èxit de venda d'entrades sense precedent del cinema espanyol (*nacional*) davant del de Hollywood. Així, han anat passant els anys. I l'anomenat món de les arts espanyol ha viscut en un estat que volien creure normal, però que anava retallant llibertats i criminalitzant sistemàticament la dissidència. Una època de vaques magres i el tracte que el Govern ha donat a les crítiques fetes des del món del cinema ha fet despertar de la letargia el món de la faràndula de l'estat. Aquest col·lectiu ha recuperat un dels seus papers que, com a personatges de relleu públic, mai no hauria d'haver abandonat: el compromís polític i social.

La contestació social també ha donat ales al primer partit de l'oposició a Espanya. El PSOE fins ara havia fet una oposició tova a l'executiu d'Aznar. En detectar el desgast polític que la gestió del desastre del Prestige ha comportat al Govern espanyol, sembla que els socialistes han intensificat la seua acció política. Així, el PSOE s'ha afegit de manera militant a l'oposició social contra la intervenció militar a l'Iraq. Caldrà, però, preguntar-se fins a on arriba el pacifisme dels socialistes espanyols. I és que, fins ara, han donat suport actiu a la instal·lació d'una base de l'OTAN a Bètera. Precisament es tracta d'una infraestructura militar que en aquesta ocasió sembla que no participarà en cap desplegament a l'Iraq, però que està integrada per unitats preparades per intervenir en qualsevol moment.

L'oposició a una guerra, la Guerra, és una actitud massa transcendent per reduir-la a gestos estètics o conjunturals. Tothom que s'ofereix a aquesta causa ha de ser ben rebut. Però cal ser constant i sincer. Si no, fem un mal favor a la pau.

**"L'oposició a una guerra, la Guerra,
és massa transcendent per reduir-la
a gestos estètics o conjunturals"**

PACIFISME SINCER